

Az első budapesti lóversenyek

Pest-Budán az első lóversenyt 1802-ben futották a jelenlegi Vilma királynő-úton. Akkor ez az ut még érintetlen alkatrésze volt a Városli-getnek. Apró kis villácskák is csak évtizedek multával épültek erre az akkor nedves területre.

Ez az 1802-es lóverseny sem volt más, mint afféle műkedvelő kísérletezés. A dolgot komolyan gróf Hunyady József kezdte meg és gróf Széchenyi István fejezte be. Gróf Hunyady először 1814 május 14-én rendezett lóversenyt angol rend szerint. Ennek sikere arra indította gróf Széchenyi Istvánt, az osztrák ármá-dia ábrándos lovastisztjét, hogy szövetkezzék vele és Lord Stewart-tal, Anglia bécsi nagykövetével a simmeringi lóverseny megalapítására.

Hát igen: ott kellett kezdeni, ahol lehetett. A friss-sütetű Osztrák-Magyar Monarchiában hazánk műveltség dolgában még hátul volt. Hogy valami új dolog befogadtassék, ajánlatos volt Ausztria felől kinyitni a kaput.

Az ürményi lóversenyek 1820 körül már szépen virágnak. Ez időre esik Széchenyi összeismerkedése báró Wesselényi Miklóssal. Most már mindgyakrabban ülnek össze a lóversenytervezők, úgyhogy 1821-ben Széchenyi tollából már nyomtatásban is megjelent „Projektuma a Magyarországon felállítandó Lovaspályázás Törvényeinek”.

Következett a kebelbarátokká lett Széchenyi—Wesselényinek angliai tanulmányutja és azután sok küszködés a bécsi kormánnyal, amely nem akart e veszedelmes magyar megmozdulásba beleegyezni.

Széchenyiék falkavadászatokkal vigasztalták magukat. Végül azonban mégis megadták az engedélyt.

Az 1826. évben még csak Pozsonyban voltak pályafutások. Ez alatt Széchenyi lázasan kutatót a pesti határban lóversenytér után, amelyet az Üllői-kapun kívül, a Soroksári-ut felé eső területen talált meg.

Ide írták ki az első pesti lóversenyeket ezelőtt száztíz évvel, 1827 június 6—15-ére, amikor is „pályára kelhetett mindenki, nem méneses gazdák és csikósok, ingyen, akármi teherrel”.

Idillikus világ volt ez, amikor a legkiválóbb főurak — Széchenyi, Wesselényi, Sándor, Károlyi, Brudern stb. — maguk szálltak nyeregbe. A hivatásos jockey-k azonban hamarosan kiszorították a nyeregből a ménestulajdonosokat is, meg a csikósokat is. Mi több, Széchenyi már 1827-ben panaszkodik Boggis nevű angol jockey-ja ellen, hogy „eladta a versenyt”.

Három képünk közül az első az 1827. évi versenyt, a másik kettő 1860—1870. év körüli futtatásokat ábrázol.

S. L.

